

жакъ да си улегчи ежедневни-тѣ тѣглила и никакъ не е наклоненъ да иде да мре за вѣтрешнія свой претискатель.

Тази истинна я упознаха Германски-тѣ царіе, а особено Прускія и тѣ ся заловиха, чрезъ реформи, да спечелятъ любовьта и довѣріе-то на подданници-тѣ си, да възбудятъ тяхно-то родолюбіе за да можатъ да побѣдятъ Наполеона. Мърки-тѣ кой-то земаше тайно пруско-то правителство ся распространяваха по цѣла Германія; особено съ отличяваха ученици-тѣ въ университети-тѣ чрезъ тѣхни-тѣ тѣлесни и умственни упражненія, чрезъ тѣхни-тѣ старанія за да образуватъ простія народъ. За това развиваніе на Германскія народъ помогнаха много и сами-тѣ френски войници. Напоени съ свободолюбиви мисли, навикнати на едно добро вѣтрешно управленіе, френски-тѣ войски, като влезеха въ непріятелски-тѣ градища, въвождаха до нѣгдѣ тѣзи преобразованія и вдѣхваха въ народа, чрезъ катадневни-тѣ си спошенія, нови идеи. По този начинъ Френци-тѣ унищожиха Инквизиція-та въ Испанія, феодалите-та въ Германія.

Събужданіе-то на Германски-тѣ народи и злосчастни-тѣ походи на френски-тѣ войски въ Россія и Испанія показаха часа за подиганіе-то на Европа противъ Наполеона. Германски-тѣ царіе, за да насърчатъ още по-много подданници-тѣ си, обѣщаха имъ ся въ прокламацій-тѣ си да въведатъ коренни реформи въ държави-тѣ си, слѣдъ благополучно-то свършваніе на война-та, обѣщанія твърдя скоро забравени и кои-то ще докарать голѣми борби както ще го видимъ отпослѣ.

Противъ единодушно-то подиганіе на цѣла Европа и съ единъ убезсиленъ народъ отъ дълги-тѣ двадесѣто-годишни войни, Наполеонъ не можа да ся удържи на Френскія престолъ. Европейски-тѣ царіе навлязоха съ войски-тѣ си въ Франца и наложиха на народа Лудвика XVIII, законнія френски царъ. Потози начинъ тѣ постигнаха цѣль-та си за коя-то бяха отворили бой на Франца слѣдъ избухваніе-то на революція-та и отъ този часъ само една мисль ги облада: да възвърнатъ положеніе-то на народи-тѣ си както бѣше още предъ френска-та революція, да не въвеждатъ никакво преобразование споредъ новія духъ, и да въстановятъ самовластіе-то на управленіе-то и привилегій-тѣ на благородни-тѣ и духовенство-то. Сполука-та въ предпріятіе-то имъ ги заслѣпи толкозъ щото тѣ забравиха положеніе-то на народи-тѣ и нужда-та коя-то тѣ сами бяха осѣтили за преобразованія.